

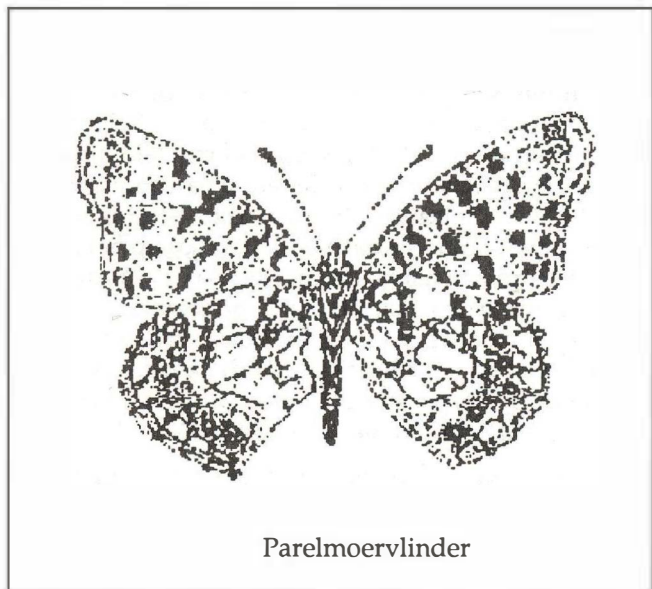
In tabel 3 valt op dat de Ekster en de Zwarte Kraai zeer hoog scoren. Deze soorten zijn nergens echt talrijk, maar ze komen wel zeer regelmatig verspreid in allerlei terreintypen voor. Bovendien zijn het vogels die niet snel aan de aandacht zullen ontsnappen. Bij de Spreeuw zien we dat de trefkans in december en februari veel lager ligt dan in augustus en november. Spreeuwen hebben de gewoonte om in de wintermaanden in grote groepen op te trekken. Vooral bij de gemeenschappelijke slaapplekken zijn dan indrukwekkende zwermen te zien. Hoewel er in de winter vermoedelijk echt niet minder Spreeuwen aanwezig zijn, wordt de kans om op veel posten Spreeuwen aan te treffen door deze groepsvorming wel sterk gereduceerd.

Ook in tabel 3 valt de plaats van de Kleine Mantelmeeuw op. In augustus is deze trekvogel onder de meeuwen vrijwel net zo ruim verspreid als de Kokmeeuw en de Zilvermeeuw. In tweede helft van november

zijn vrijwel alle Kleine Mantelmeeuwen al vertrokken, maar in februari worden al weer de eerste terugtrekkers gesignaleerd.

Natuurlijk is er met de verzamelde gegevens nog wel meer te doen. Aan dit PTT-project werd niet begonnen om met voorbedachte rade later de bovenstaande uitwerkingen op papier te zetten. Naast het willen meewerken aan een landelijk vogelproject werd dit onderzoek ook als een goed middel beschouwd om in ieder geval enkele keren per winterseizoen de gehele regio eens te onderzoeken op heel algemene vogels. Dat daarbij ook wel eens leuke en verrassende waarnemingen werden gedaan, is dan mooi meegenomen. Van de verzamelde waarnemingen die door dit project verkregen werden, werd dankbaar gebruik gemaakt bij het schrijven van het hoofdstuk over de wintervogels in VOGELS VAN NOORDWIJK EN OMSTREKEN.

Konijnen en de parelmoervlinders

Parelmoervlinder

door M. Koning

Het is al weer een aantal jaren geleden dat er een verband gezien werd tussen myxomatose bij de Konijnen en de aantallen Parelmoervlinders. Als de Konijnen door deze ziekte flink uitgedund werden, verminderden ook de Parelmoervlinders.

Myxomatose is een typische ziekte van Konijnen want zelfs de Haas wordt er niet door besmet. Er kan dan ook niet verondersteld worden dat de Parelmoervlinders of de rupsen daarvan myxomatose krijgen. De

oorzaak moet dan ook bij de voedselplanten van de rupsen gezocht worden.

Rupsen van Parelmoervlinders eten alleen maar violen.

Thijsse deed een onderzoek aan het Duinviooltje en kwam tot de ontdekking dat dit viooltje een vaste plant is, maar tijdens een pittige winter toch alle planten doodvriezen. De Duinviooltjes die we na een strenge winter zien zijn dus allen afkomstig uit zaden die in het voorjaar ontkiemd zijn.

Konijnen eten in het voorjaar en zomer hoofdzakelijk grassen en daarnaast vaak lekkere hapjes zoals de bloemetjes van de Grote brandnetel en zaaddoosjes van violen. Violenzaden uit konijnenkeutels bleken na zaaiproeven vaak nog kiemkrachtig.

De rammelaars (konijnenmannetjes) leggen rondom de graasplekken "geurvlaggen" aan in de vorm van keutelhoopjes. De moertjes (konijnenvrouwtjes) keutelen door heel hun gebied. Na het eten van violenzaaddoosjes worden door dit gedrag de zaden over de graasvlakte verspreid en komen vooral ook op de keutelhoopjes veel zaden terecht. Niet overal in de duinen vinden we viooltjes, maar waar ze groeien zijn ze juist op de graasplekken te vinden en als een ring rondom de keutelplaatsen.

Het Duinviooltje groeit op open plaatsen en verdwijnt als de begroeiing te dicht wordt.

Evenals de heidevelden zijn ook de duinen aan het vergrassen. Zonder Konijnen verdwijnen veel open plaatsen met als gevolg een sterke achteruitgang van de viooltjes en dus weinig of geen voedselplanten voor de rupsen van de Parelmoervlinders.